

РЕШЕНИЕ

№ 2761

гр. София, 23.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **1744** по описа за **2021** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е по повод касационна жалба, вх. № 5960 от 19.02.2021г. по описа на Административен съд - София град и вх. № 21007491 от 05.02.2021г. по описа на Софийски районен съд, подадена от Застрахователна компания [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано заедно от двама от четиримата от изпълнителните директори М. С. М.-Г., П. В. Д., Г. Н. Г. и С. Н. А., чрез юрк. М. - М. С., срещу Решение от 13.01.2021г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 2-и състав, по НАХД № 12970/2020 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р -

С касационната жалба се релевират доводи, че решението е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Твърди се, че застрахователната претенция е ненадлежно предявена, тъй като липсвало валидно упълномощаване на пълномощника на ползвателя на застрахователната услуга, поради което не можело да се удостовери по безспорен начин волята му. Счита, че районният съд неправилно и в нарушение на процесуалните правила не е допуснал събиране на доказателства, относими към спора и необходими за изясняване на случая. С това се нарушавал принципа за разкриване на обективната истина, закрепен в чл.13 от НПК. Навеждат се доводи за неспазване на императивно изискуеми правила

при издаване на АУАН и НП. Твърди се нарушение и на съдопроизводствените правила. Изразено е искане да бъде постановено решение, с което да се отмени оспореният съдебен акт и да постанови ново решение, с което да се отмени НП. В хода на настоящето производство касаторът, редовно призован, не се представлява. По делото е постъпила молба от пълномощника на дружеството, с която се поддържа жалбата. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - Комисия за финансов надзор, редовно призован, се представлява от юрк. Н., който оспорва касационната жалбата и предлага да се остави в сила въззивното решение. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура, прокурор Д., дава заключение за неоснователност на жалбата и моли за потвърждаване на решението.

Административен съд София - град, 9 - ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

На 29.09.2017г. между Застрахователна компания /ЗК/ [фирма] и „Диагностично-консултативен център XXV С. /Д. XXV С./” Е. е сключен застрахователен договор – полица № 13121710001861 от 29.09.2017г. за застраховка „Професионална отговорност” на лекарите и медицинския персонал, с период на застрахователно покритие от 30.09.2017г. до 29.09.2018г. Уговорен е следният лимит на отговорност: в агрегат за всички събития – за всички застраховани лица – 2 000 000,00 лева, висш медицински персонал – 10 000,00 лева, среден медицински персонал – 10 000,00 лева, за едно събитие – 500 000,00 лева за всички застраховани лица, висш медицински персонал – 5 000,00 лева, среден медицински персонал – 5 000,00 лева.

На 16.04.2018г., в [населено място], в [фирма] е взета кръвна проба от Г. В. Н., необходима за определяне на кръвна група във връзка с предстоящо планиране на бременност. Същия ден на пациента било издадено картонче с рег.№ 100 от 16.04.2018г., представляващо карта за кръвнорупова принадлежност, в която била посочена кръвна група В, резус фактор (+), положителен.

На 25.03.2019г. Н. постъпва за раждане в болнично заведение, по повод което й било извършено ново изследване за кръвнорупова принадлежност. Резултатите от него обаче сочели, че кръвната група на лицето е А, резус фактор (+) положителен. Контролно изследване на кръвната група е извършено на 07.05.2019г. в Медицинска лаборатория „Ц.“, където е потвърден резултатът от 25.03.2019г.

По повод така описаната хронология на събитията и с твърдения за изпитан силен стрес, вследствие на погрешното определяне на кръвноруповата принадлежност, на 19.09.2019г. пред ЗК [фирма] е предявена претенция за изплащане на застрахователно обезщетение в размер на 15000,00 лева за претърпени неимуществени вреди от Г. Н.. Заявлението е подписано от лицето, но е подадено чрез адв. В. Волева. Застрахователят завел претенцията с № 0000 – 1312 – 19 – 7072 от 19.09.2019г. На същата дата от заявителя са представени следните документи: 3 броя резултати от лабораторни изследвания, 2 броя епикризи, извадка от Търговския регистър, писмо № 539 от 08.08.2019г. от [фирма] и договор за правна помощ с пълномощно. Посочени са и данни за банковата сметка, по която да бъдат преведени сумите, в случай на тяхното уважаване.

С писмо, изх. № 8082 от 26.09.2019 г., застрахователят е изискал допълнителни документи от ръководството на [фирма], касаещи заведената претенция. На 04.10.2019г. е постъпил отговор вх. № 1327 от 04.10.2019г. с обяснения от управителя на центъра. На 30.10.2019 г. последният представил и обяснения от лекар – клинична лаборатория и копие на допълнителен трудов договор.

В отговор на искане от ЗК [фирма] до адв. Волева за допълнителни документи, на 05.11.2019 г. с писмо № 16154 от 05.11.2019г. пълномощникът на Г. Н. дава обосновка на формираната претенция от 15000,00 лева, както и е представил следните допълнителни документи: покана за доброволно плащане до [фирма], молба и заповеди за отпуск и психологически статус на пострадалата от 12.11.2019г.

След датата 05.11.2019г. от ползвателя на застрахователни услуги не са изисквани допълнителни материали, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията съгласно чл. 106, ал.3 от Кодекса на застраховането (КЗ).

Последвало бездействие от страна на ЗК [фирма] като в срок от 15 дни от представянето на всички относими доказателства по смисъла на чл. 106 КЗ, а именно от 05.11.2019г. (доколкото след този момент не били изисквани допълнителни материали, касаещи произнасянето по основателността на претенцията) до 26.11.2019 г. (включително), не е извършено произнасяне от санкционираното юридическо лице по един от начините, предвидени в разпоредбата на Кодекса на застраховането (мотивиран отказ или определяне и изплащане на застрахователно обезщетение).

На 07.01.2020г. с писмо изх. № 158 ЗК [фирма] отказал да изплати застрахователно обезщетение, като в мотивите си посочил, че с оглед предоставената от XXV Д. – С. информация, пострадалата не е постъпвала за извършване на изследвания там. Поради това приел, че няма реализиран риск.

На 14.02.2020г. с вх. № 2263 пред застрахователя е заведено заявление от Н., чрез адв. Волева, срещу отказа за изплащане на обезщетение.

На 01.07.2020г. в КФН постъпила жалба от Г. Н., чрез адв. В. Волева, заведена с входящ № 91 – 02 – 676 от 01.07.2020 г., съдържаща оплакване срещу отказа на застрахователя да изплати застрахователно обезщетение по предявената пред него претенция на основание договор за задължителна застраховка „Професионална отговорност“ на XXV Д. – С.. Преписката е разпределена на свидетеля Д. С. Н. – младши експерт в отдел „Правоприлагане“, дирекция „Застрахователен надзор“, управление „Застрахователен надзор“ на КФН. С писма с изх. № 91 – 02676 от 06.07.2020г. и от 16.07.2020г. проверяващата изисквала писмено становище по случая, както и заверени копия от цялата документация в преписката по цитираната щета. Отговор от дружеството - застраховател постъпил в КФН с писмо с вх. № 91-02-591/29.07.2020г.

Поради постъпили възражения от застрахователя, че адв. Волева не е надлежно упълномощена от пострадалата, с писмо с изх. № 91 – 02 – 676 от 16.07.2020г. е изискано адвокатско пълномощно, удостоверяващо, че адвокатът е упълномощен да представлява Г. Н. пред КФН. Пълномощното постъпило пред КФН с писмо с вх.№91-02-676/20.07.2020г.

Въз основа на така установените факти на 18.08.2020г. е съставен АУАН № Р – 06 – 547 от 18.08.2019г. от свидетеля Н., овластена по силата на заповед № 3-157 от 28.07.2020г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ Управление „Застрахователен надзор“. В него са отразени всички обстоятелства по твърдяното нарушение, включително и тези по извършената от КФН проверка. Прието е, че

дружеството не е съобразило разпоредбата на чл.108, ал.1 от КЗ, тъй като не се е произнесло по заведената претенция от Г. Н. по някой от предвидените в кодекса начини, в законоустановения 15 - дневен срок от представяне на всички доказателства по чл.106 от КЗ. Посочено е, че всички документи, относими към щетата, са представени до 05.11.2019г., след която дата дружеството не е изисквало нови, като е следвало да се произнесе до 26.11.2019г. (включително), което то не е сторило. В акта е отразено, че с визираното бездействие жалбоподателят не е изпълнил задължението си по чл. 108, ал. 1 КЗ, като деянието е довършено на 27.11.2019 г. Актът е съставен в присъствието на свидетели – М. Р. С. и В. Т. М., както и на пълномощник на дружеството - застраховател, на когото е връчен за запознаване и подписване. Последният не е направил възражения в самия АУАН. Такива в писмена форма са постъпили в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН, като в тях са развити идентични доводи на тези, съдържащи се в жалбата пред СРС.

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление № Р – 10 – 481 от 31.08.2020г. от В. Н. С. –заместник - председател на КФН, ръководещ Управление „Застрахователен надзор”, с което на ЗК [фирма] при дословно възпроизвеждане на словесното описание на твърдяното неизпълнение на правно задължение от АУАН, на основание чл.644, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 КЗ е наложена „Имуществена санкция“ в размер на 2000,00 /две хиляди/ лева за неизпълнено правно задължение по чл. 108, ал. 1 КЗ, реализирано в условията на повторност по смисъла на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, след като застрахователното дружество е наказано за същото по вид нарушение с НП № Р – 10 – 1059 от /27.11.2018г., влязло в законна сила на 31.05.2019г.

Препис от санкционния акт е връчен на представител на ЗК [фирма] на 08.09.2020г., видно от приложеното по делото копие на обратна разписка.

Въз основа на така събраните доказателства, СРС е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административно - наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. По същество на спора въззивният съд е изложил подробни съображения, че административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана правилно и че определената санкция е в законоустановения размер. С тези мотиви съставът на СРС е потвърдил изцяло Наказателно постановление № Р-10-481/31.09.2020г., издадено от Заместник - председателя на КФН, ръководещ Управление „Застрахователен надзор”.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 - дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактичката обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са мотивите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентен орган. АУАН съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 от ЗАНН реквизити: посочени са фактичките обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В

съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 от ЗАНН изчерпателно и прецизно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена. Въз основа на доказателствения материал по делото се установява, че издаденото въз основа на цитирания АУАН наказателно постановление отговаря на изискванията на чл. 52-58 от ЗАНН. АУАН и НП са съставени в сроковете по чл. 34, ал. 1 и, ал. 3 от ЗАНН. Именно от датата на представяне на всички относими към процесния случай доказателства, а не от получаване на жалбата, тече срокът по чл. 34 ЗАНН за съставянето на АУАН. В настоящия случай това е датата 05.11.2019 г., следователно предвиденият в разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от КЗ 15 - дневен срок, в рамките на който застрахователят е трябвало да определи и изплати размера на обезщетението или да откаже плащането, е започнал да тече в този момент и съответно е изтекъл на 26.11.2019г., а нарушението следва да се счита за извършено на 27.11.2019г. В случая актът е съставен в тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН от получаването в КФН изискана информация от касатора, а НП - в шестмесечния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, т.е. в съответствие с материалния закон и процесуалните правила. Напълно правилни са изводите на районния съдия, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл. 108, ал. 1 от КЗ, като не се е произнесъл в 15 - дневния срок от датата, на която застрахованото лице е завело уведомление за щетата и е представило всички изискуеми документи. След като в законовия срок не е последвало произнасяне по някой от изрично посочените начини, вкл. чрез мотивиран отказ, застрахователят е нарушил законовия текст. В случая е установено по безспорен начин неизпълнение на задължението за произнасяне по претенцията за обезщетение на щети. Административното нарушение е формално и осъществено чрез бездействие - със самото непроизнасяне в срока по чл. 108, ал. 1 от КЗ. Касационната инстанция приема, че районният съдия е изпълнил задължението си по чл. 13, ал. 1 от НПК за разкриване на обективната истина като служебно е предприел действия по събиране на доказателства чрез разпит на актосъставителя Н.. При правилна преценка на събрания по делото доказателствен материал районният съдия е направил правилен извод за осъществяване от касатора на състава на нарушението по чл. 108, ал. 1 от КЗ. Не е допуснато твърдяното в касационната жалба оплакване по чл. 348, ал. 1, т. 1 вр., ал. 2 от НПК - неправилно приложение на материалния закон.

В случая се касае за неизплащане на застрахователна премия по договор за застраховка „Професионална отговорност“, административно наказващият орган правилно е приложил нормата на чл. 108 от КЗ, тъй като систематичното й място е в Глава девета "ОРГАНИЗАЦИЯ НА ДЕЙНОСТТА ПО УРЕЖДАНЕ НА ЗАСТРАХОВАТЕЛНИ ПРЕТЕНЦИИ", която се отнася да всички видове застраховки. Правилно е приложена и санкционната норма, касаеща случая на повторност. Към административната преписка са приложени доказателства за това, че дружеството е било санкционирано с влязло в сила НП № Р - 10 - 1059 от 27.11.2018 г. (влязло в сила на 31.05.2019 г.) за нарушение на същото по вид нарушение. По силата на § 1, т. 37 от ДР на КЗ, "повторно нарушение" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. При повторно нарушение е предвидено административно наказание за юридически лица от 2 000 до 40 000 лева., с което административно наказващият орган се е съобразил и е наложил на дружеството имуществена санкция в размер на минимума - 2000 лева, предвиден в закона.

Съдът приема, че извършеното от касатора административно нарушение не

представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН - такъв, при който извършеното административно нарушение с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. За това санкционираното юридическо лице не следва да бъде освободено от административно - наказателна отговорност. В конкретния случай извършеното деяние е застрашило обществените отношения, предмет на защита, с достатъчна интензивност, за да се приеме, че същото е административно нарушение. Наказанието е наложено в условията на повторност, каквито доказателства безспорно са налице по делото.

Противно на твърдяното в касационната жалба, решаващият състав на СРС е анализирал с необходимата прецизност събраните в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства, при което по категоричен и несъмнен начин е установил фактите по делото, въз основа на които е стигнал до верни правни изводи. Следователно не са налице допуснати съществени процесуални нарушения, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

За прецизност, настоящия състав намира за необходимо да отбележи и следното. В диспозитива на решението от 13.01.2021г. постановено по НАХД 12970/2020г. по описа на Софийски районен съд, НО, 2-и състав, предмет на оспорване в настоящото производство, е изписано, че съдът потвърждава изцяло Наказателно постановление № Р-10-481, издадено на 31.09.2020г. от Заместник председател на КФН. След внимателен анализ на приложеният по делото оригинал на наказателно постановление № Р – 10 - 481 съдът констатира, че ръкописното изписване на дата на издаване на наказателното постановление е трудно разчетима и очевидно се касае за техническа грешка, допусната от състава на СРС, поради което приема, че не е налице съществено процесуално нарушение. Освен това от доказателствата по делото е видно, че санкционния акт е връчен на дружеството на 08.09.2020г. /приложено е копие от обратна разписка/, което води до извода, че няма как НП да е издадено на 31.09.2020г., още повече, че месец септември има 30 дни.

При този изход на спора касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. На основание чл. 63, ал.5 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на касатора следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо APK, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд - София град, Девети касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 13.01.2021г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 2-и състав по НАХД № 12970/2020г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-481 от 31.08.2020г., издадено от зам. председател на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление "Застрахователен надзор", с което на основание чл. 644, ал. 2, във връзка с ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането, на Застрахователна компания [фирма] е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл. 108, ал. 1 от Кодекса за застраховането.

ОСЪЖДА Застрахователна компания [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.